

Fotó: Nagy László

Akció-ellenőrzés a Sárosi utcában

„Meghatározott tematika szerinti akció-ellenőrzés” keretében tünteti ki figyelmével két teljes napon keresztül az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Felügyelőség a gépjárműfenntartó tevékenységet végzők körét. Szegeden tegnap reggel indult útnak *Korom Péter*, a megyei felügyelőség felügyelője, s elsőként az Autófer Autószervez Kft. Sárosi utcai telephelyén végzett ellenőrzést, az ügyvezető igazgató, *Pécskai József* kalauzolója mellett. A

nagycsarnokban rend, tisztaság, a bejáráshoz közel éppen egy 1300-as Lada elejének felbakolásába kapcsolódhattunk be. A munkafolyamat során majdnem minden kifogástalan volt, eltekintve attól, hogy a szerelő a kocsí hátsó kerekeit nem biztosította véletlen elmozdulás ellen, az erre rendszerezett ékkel. A fényképezőgéppel is felszerelt felügyelő második észrevétele egy fedetlen akna volt, ez azonban nem került fel a „hibalistára”, miu-

tán kiderült, ez a szerviz legforgalmasabb – gyorsjavításokra szolgáló – aknája, amely csak ritkán, s akkor is maximum néhány másodpercre üres. Az emelők rendben voltak, az emelőnapló sem hiányzott, abban viszont maradéktalanul igaza volt az ellenőrnek, hogy az *üzemeltető zöld és piros gombok nem véletlenül különböző színek, s ha elromlik a piros, nem jó helyette a zöld.*

K. A.

Az FM fúrja az agrárkamarat? 3 kérdés Bagi Ádámhoz

■ Az agrárkamara nem kevesebbet állít, mit hogy a Kupa-program részét képezte a magyar mezőgazdaság koncepciózus leépítése. Mivel indokolja ezt a vádat?

– Az ágazattól az utolsó három évben 200 milliárd forintot vontak el. Ehhez hozzá kell adni azt a 40-60 milliárdot is, ami az élelmiszeripari privatizációból folyt be az államkasszába. A két tétel a Kupa-program alapja volt. Mivel ő mindig is PM-szemzőből vizsgálta a mezőgazdaságot, tudta, hogy innen lehet a legkönnyebben pénzt elvonni, s a legkisebb társadalmi ellenállás nélkül. Raskó György államtitkár legutóbb a parlament mezőgazdasági bizottságában jelentette ki, hogy a magyar mezőgazdaság támogatása 1980-ban 35 %-os, 1993-ban azonban minusz 27 százalékos volt.

■ Mi az agrárkamara véleménye, hogyan lehetett volna okosan felhasználni az elvonott milliárdokat?

– Egyrészt a fogyasztók támogatására, hogy vásárolják a mezőgazdasági termékeket. Másrészt az ágazatba sok milliárdot kellett volna befektetni, hogy ne következzen be a visszaesés, ne kerüljenek padlóra a parasztok termékeinek legnagyobb felvásárlói, az élel-

A Csongrád Megyei Agrárkamara holnap, csütörtökön reggel 8 órai kezdettel tartja meg évi rendes közgyűlését Szegeden, a megyei önkormányzat székházában. Ugyanabban a teremben 10-kor „kétfelgyés” agrár fórumot rendez az FM megyei hivatala, a kérdésekre dr. Medgyasszay László, földművelésügyi politikai államtitkár válaszol.

Az eseményeket a véletlenek hozták így össze. A megyei agrárkamara ügyvezető igazgatója, Bagi Ádám úgy látta, ezt az alkalmat – ha már magától adódott – meg kell ragadni, s „nyílt levélben” kell föltenni néhány kérdést. Már csak azért is mert a Magyar Agrárkamara nemrégiben megtartott országos közgyűlése olyan válságkezelő programot fogadott el, amely segíteni tudna az FM-nek.

miszeripari vállalatok. Azok a kedvezmények, amiket az FM meghirdet, csak részben érik el a céljukat. A magánvállalkozók például a vetéshez 1500 forint-

tot kap – nagy utánajárással – hektáronként. Ugyanakkor ezt kétszeresen veszik vissza azal, hogy a gázalapdíjkezdve ményt megvonják tőle. Egy hektár megműveléséhez különben csak a vetőmagra 4-5 ezer forintot kell kiadni, s akkor még nem számoltuk a talajmunkák, a műtrágya, a vetés, a betakarítás és a szállítás árát.

■ A „7 kérdésből” kiderül, hogy éles az ellentét az FM és az agrárkamara között. Ezt mire alapozza?

– Eddig az FM minden megnyilatkozása példa volt arra, hogy hátráltatja a kamarai törvény megszületését. A piacgazdaságban ugyanis három szintje létezik az irányításnak: a minisztérium, a közjogi funkciókat is ellátó kamara, valamint az érdekképviselő. Minden jel arra mutatott, az FM nem örült a közjogi funkciókat biztosító kamarai törvénytervezetnek. A minisztérium élen végbement személyi változásokat azonban pozitívan értékeljük, s nem tartjuk véletlennek, hogy az MDF az egyik frontemberét, dr. Medgyasszay Lászlót küldte a tárcához. Ezzel legalább az esélyét megteremtették annak, hogy konszolidálódjon az agrárvállalkozók, az agrárértelmiség és a szaktárca viszonya.

Fekete Klára

7 kérdés Medgyasszay Lászlóhoz

1. Csongrád megye mezőgazdasági vállalkozói 1991-et 1 milliárd 26 millió forintot veszteséggel zárták. Ez 1992-ben majdnem megduplázódott, elérte az 1 milliárd 844 milliót. Az FM „tervezte-e” ezt a veszteséget, s készíti-e kilábalási programot?

2. Vásárhelyen az MHB Rt. 37+1 százalékos kamattal adja a hitelt. Van-e ennek a hitelkamatnak agrárgazdasági alapja, vagy csak egy durva állami elvonás, s a bankok viszik el a „balhét”?

3. Csongrád megyében négy élelmiszeripari vállalat került felszámolás alá, illetve csődhelyzetbe. Ezek integrálták a kistermelők jelentős részét. Kíván-e a minisztérium segíteni rajtuk, vagy sorsukra hagyja őket – a 30-40 ezer kistermelővel együtt?

4. Az élelmiszeripari cégek több százmillió forinttal tartoznak a kis- és nagytermelőknek. Az FM kárpótolja-e őket, avagy veszni hagyja a követeléseket?

5. A megyében az állatlétszám drasztikusan csök-

kent az elmúlt négy év során. A szarvasmarha-állomány az 1990-es 95 ezerrel 60 ezerre esett vissza. A minisztérium elegendőnek találja-e az állatlétszám csökkenését, avagy további csökkentést tart szükségesnek?

6. A kárpótlási törvény végrehajtását türelmetlenül várják az érintettek. Miért nem vonnak be nyugdíjasokat, földhivatali dolgozókat, hogy mihamarabb a végére érjünk a folyamatnak?

7. Információink szerint az agrárkamara az FM szótárában a feketelistára került. Az irányított tervgazdasághoz képest milyen szerep vár az FM-re egy szabályozott pincegazdaság keretei között? Egyetért-e azokkal a magas beosztású minisztériumi személyekkel, akik addig ellenzik az egységes kamarai törvény parlamenti elfogadását, amíg X. vagy Y. benne van az agrárkamara vezetésében?

Csongrád Megyei Agrárkamara

Panel habbal

Míg hat éve közel 120 ezer lakás épült Magyarországon, manapság még hatoda sem. Ugyanakkor az építőanyagok kínálata és választéka ugrásszerűen megnőtt. Az építetők, felújítók figyelméért és kegyéért folyó versenyt jelzi az a tegnapi rendezvény is, melyet a fűzfői Nitrokémia Rt. rendezett Szegeden a Technika Házában. A vegyipari cég 21 állomásból álló üzleti turnéjának első helyszíne nem véletlen, hisz Szentesen is működik egy üzemük.

A 9 milliárd forintos éves forgalmat lebonyolító, 3 ezer főt foglalkoztató cég tevékenységében ma már elenyésző a hadiipari jellegű termelés. A vegyipari alapanyagok, gyomirtó, ioncserélők mellett az építkezésekhez használatos Nikecell szigetelőlemez és vakolatok gyártását kívánják felbontani. A Dryvit hőszigetelő vakolatrendszer közel húsz éve nemzetközileg bevált termék, s nálunk a lakótelepek elkerülhetetlen felújítása során juthat jelentős szerephez. A cég bemutatói során a felhasználók véleményét is összegyűjtik, s ezerről végzik a további fejlesztéseket. Elnézve a lakótelepeket, az idő nekik (is) dolgozik.

T.Sz.I.

„Idegenség”

Dohogtam egy glosszányit néhány éve, amikor a „shop”-ok kezdtek bennünket elcéláblástani. Nem igen tetszett, hogy a világ felé közeledésünket azzal kívánjuk jelezni, idegen szavakat veszünk át, s aggatunk olyasmikre is, amikre van szépen kifejező magyar szavunk is. Kaptam is a „maradiságomért” akkor néhány „stílusos” telefont. A véleményemet persze nem változtattam meg. – Pedig nem volt igazam. Ma már tudom, hogy nem.

Az igazi veszély ugyanis a kereskedelemelvű és szabadverseny világából nem a „shoppingolással”, az idegen üzletelnevezéssel leselkedik ránk elsősorban. Sokkal inkább más „idegenségekkel”. Legfőképpen pedig azzal, hogy a honosított idegen nem az, ami. Az átvett, sőt büszkén használt elnevezés mögött nincsen meg annak eredeti tartalma. Csak egy sajátosan magyar „tartalom” van.

Elárasztották például az országot a menaegerek. Honnan termettek ennyien egy szempillantás alatt, ki tudja. Én csak azt tapasztalom – sűrűn összehozva velük a munkám –, hogy a többségük nem tudja. Mármint a menedzserkedést. (Tisztelet és elismerés a kivételeknek!) Címe van róla, meg státusa, névkártyára nyomtatott „eleganciája” – éppencsak a lényeg hiányzik. Nincs tisztában a menedzserment alapfogalmaival, mintha sohasem hallott volna némi közgazdasági ismeretekről, a reklám hatásmechanizmusáról, a lélektanról, az etikáról. S még egy sereg olyan kötelező menedzserismeretről, amelyeket a fejlettebb világban tanítanak. Nálunk – egyelőre úgy tűnik – elég, ha az ismeretek helyett az elnevezést vesszük át. Kinevezheti magát bárki menaegernek – akár az igaziak jó hírnevének rovására is.

A sajátos „címbitorló” jelenség persze nemcsak a menedzserek egy részére igaz, máshol is egyre gyakoribb. Nyugatinak vélt stílusban kezd elárasztani üzleti- és közéletünket. Csak úgy, lezseren, „lefördítatlanul”. Vagy netán éppen az a magyar fordítás, hogy nálunk elég a cím, a foglalkozás hangzatos elnevezése, az már nem számít, mit takar?

Gyanítom, így van. (Ismételtem: tisztelet a kivételeknek!) Ezért aztán nekem még most sem, sőt, egyre kevésbé akaródzik „shoppingolni”. Főleg, ha azt még „menaegelik” is...

Szabó János

Bedugult a Belváros Turistaparadicsomból egerlabirintus

■ (Folytatás az 1. oldalról.)

Bevezetünk valamit, és ha az alanyok kibírják, úgy hagyjuk. Az erős kritika „belülről” érkezett, Juhász Antal munkaspárti képviselő, a közgyűlés városfejlesztési, -üzemeltetési és környezetgazdálkodási bizottságának tagja fogalmazta meg. A szegedi autósok 60 százaléka csak tranzitusként használja a belvárost, vagyis a régi híd lezárásával kevesebb mint a felére esne vissza a forgalom, és megvalósulna az alapvető cél, a tehermentesítés. Az új forgalmi rend egyik-másik intézkedése azonban inkább felkelti a hídát: a Kölcsey, a Kigó és a Nagy János utcák befelé egyirányúak, beszívják a forgalmat, a nagyposta előtti kötelező balra kanyarodás pedig felkelti a „vendégcsalogató” színű acélmonstrumra. Amennyire gyorsan megteelik a belváros, olyan kínos lassúsággal képes csak kiürülni. A szegedi hídfőnél a forgalom nem csökkent, ugyanakkora mennyiség próbál fölcsúszni a part menti utcákon. A három lehetséges irányból egy már eddig is zárva volt (a Széchenyi térre csak a tömegközlekedési eszközök hajt-

hatnak be), a Stefánia maradt, ahogy volt, ellenben az Oskola utca–Victor Hugo utca alternatív útvonalból csak az utóbbi lehetőséget hagyták meg. Az Oskola utcát éppen csak be nem falazták az Égő Arany előtt. Az eredmény: túlkölség, torlódás, szitkozódás. Mert az autósok hiába bizonyítja be akárki is, hogy az új hídon az idő rövidebb, a benzin kevesebb is lehet (belvárosi portyákon Juhász képviselő stopperek szinte másodpercre azonos időt mutatott az újszegedi toronyház és a Mars tér közti távon), amíg rámeget a régi hídra, meg is teszi.

Az átgondolatlan egyirányúsítások mellett az önkormányzat más módszerrel is invitálja a gépkocsikat a belvárosba: ide építi, pontosabban itt jelöli ki a parkolókat. (Klauzál tér, Széchenyi tér, Fekete sas utca, Kölcsey utca, Takaréktár utca,

Somogyi utca és a többi helyen.) A kiskörúton belül szinte mindegyik parkoló fizető, ezek gyorsabban cserélnek, és így szinte vonzzák az autósokat, mert a vezetők ezt tudva, nagyobb reménnyel keresnek helyet maguknak. Pedig ezeket a P betűs táblákat a nagykörúton kívülre kellett volna helyezni, és akkor kívül maradt volna a forgalom (jó része) is.

Bajok vannak az önkormányzat kapcsolatteremtő pszichológiájával is. Helytelen a csak tiltásokra épülő szemlélet, amely csakis nehézséget okoz, mert tulajdonképpen elrettenteni akar, megutáltatni az autósokkal a belvárosi közlekedést. Az emberek szívesen engedelmeskednek egy iránymegjelölő táblának, de ha csak tiltással találkoznak, agresszívvá válnak, csak azért is áthágják a szabályokat. Szaknyelven szólva, pozitív és nem negatív (tilos) jelzésekkel kell irányítani. Amellett az új forgalmi rend roppant balesetveszélyes is. Elég csak a Victor Hugo utcából a Kelemen utcára terelt kocsisorra gondolni: a tábla kötelező haladási irányt jelez, s a bal oldalon a „megállni tilos” tábla miatt a vezető egyirányú utcában érzi magát, pedig a Hági melletti kanyarból faltörő méretű ütközőjével igazi stnkamikaként ront elő az 1-es villamos – szemből. Nem szűnt meg a lehetetlen helyzet, hogy kerékpárutak forgalmas csomópontokban érnek véget. Például a Mikszáth Kálmán utcai a Mars téren, illetve a Tisza Lajos körúton. Ha a biciklis odaér, majd csak lesz valahogy.

Bizony, majd csak lesz valahogy! Az idén nyáron ez lesz a divat Szegeden, s a város ezzel az egyébként az egész országban felkapott és manapság különösen aktuális világszemlélettel várja az idelátogatókat. (Az itt élőknek tartós használati joguk van.)

Ö. J.

Mondja, kedves Marha, mit képzelsz? Azt hiszi tán, egyedül van az Oskola utcában? Mióta ide költözött, el-takarja az egész kilátást a közlekedők elől! Szíveskedjen arrébb fáradni, különben szólunk majd a szakácsnőnek...! (Fotó: Somogyi Károlyné)